

DE KNELLENDEN MARGES VAN DE CODO'S

In mijn columns in dit blad van juni 2012 ('Pomphouders aller merken, verenigt u!'), juni 2013 ('Adviesprijzen exit?') en juli/augustus 2013 ('Exploitanten exit?') heb ik stilgestaan bij de moeilijke omstandigheden waaronder CoDo-exploitanten hun tankstation moesten runnen. De laatste jaren zijn die condities niet bepaald verbeterd. Tijd voor actie!

Ik heb de afgelopen jaren diverse exploitanten geholpen bij een exit-scenario. Het ging dan doorgaans om verkooppunten waarvan de verkurende oliemaatschappij verwachtte dat zij er na een modernisering van het station een grotere winst zou behalen, zodat er budget was voor een uitkoopsum voor de exploitant. Het komt echter ook voor dat exploitanten via de rechter van het station worden afgezet omdat zij de brandstofleveranties niet meer kunnen betalen. Er is dan sprake van een tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst, waarna deze wordt ontbonden. Voor hen is het te laat. Einde oefening.

Ik las dat een aantal van deze ex-exploitanten de mogelijkheden onderzoekt om van BP alsnog een schadevergoeding af te dwingen. BP zal de eerste zijn om er fijntjes op te wijzen dat zij de overeenkomst geheel volgens de letter van het contract is nagekomen. Ik betwijfel dat laatste. Ik zie zeker mogelijkheden om aannemelijk te maken dat BP – en de andere verhuurders/leveranciers van CoDo-stations – de overeenkomsten juist niet correct nakomen wanneer zij eisen dat de exploitanten brandstoffen blijven afnemen voor de in de jaren '80 vastgestelde korting van (ongeveer) 5 eurocent op de door hen zelf vastgestelde adviesprijs, terwijl zij zich tegelijkertijd zelf helemaal niet aan die adviesprijs houden. De adviesprijs is geen adviesprijs meer.

Daarnaast kunnen de exploitanten aantonen dat deze marges (kortingen) die zij – vaak twintig jaar of langer geleden – met de oliemaatschappijen overeenkwamen als tegenpres-

tatie voor de verkoop van de brandstoffen vandaag de dag niet meer voldoen. Het evenwicht is uit de wederzijdse prestaties. Dat geldt zowel voor gewone CoDo's als voor aangewezen exploitanten. Het belangrijkste argument is, dat je met de gelijk gebleven marge van € 4,83 (NLG 10,65) of € 5,15 (NLG 11,35) in 2016 niet meer hetzelfde kunt als in 1993. De exploitatiekosten zijn gestegen en zijn nu bijna twee keer zo hoog als twintig jaar geleden. Daarbij komt dat de oliemaatschappijen de ruimte tussen hun inkoopprijs (Platts) en de adviesprijs wel behoorlijk hebben laten toenemen. Uit die extra ruimte geven zij hoge kortingen op de – kunstmatig opgeschroefde – adviesprijs, zowel aan CoDo-dealers als aan consumenten. Tegelijkertijd hanteren zij die adviesprijs nog wel om de inkoopprijs van de exploitanten te bepalen. Dat klopt niet.

Vorige maand heb ik – samen met mijn team – gebrainstormd met een achttal exploitanten die deze knellende marges in hun contract hebben. Het zijn stuk voor stuk goede ondernemers. Daarom hielden zij het hoofd tot nu toe boven water. Zij willen nu een daad stellen om te voorkomen dat zij er nog verder op achteruit gaan. Om de ernst van de zaak duidelijk te maken is een grotere groep nodig. Daarom roep ik alle CoDo's en aangewezen exploitanten die nog aan deze historische marges gebonden zijn, op om zich bij mij te melden, zodat we kunnen inventariseren hoe groot deze groep nog is en vervolgens gezamenlijk actie kunnen ondernemen.

Dirk van den Berg is advocaat bij BarentsKrans N.V. in Den Haag en is ruim vijftien jaar gespecialiseerd in tankstationzaken. In Pomphop gaat hij maandelijks in op een juridisch onderwerp. Reageren? dirk.vandenbergh@barentskrants.nl